

Tegen de lamp
nieuwe ecotheatervoorstelling
van Dimitri Leue

Een flink jaar na zijn eerste ecologische theaterexperiment *Don Kyoto* (zie *Seizoenen* nr. 3, 2008) staat Dimitri Leue opnieuw op de planken met een milieuvriendelijke voorstelling. Deze keer geen bakfiets waarmee de theatermaker het land doorkruist, maar een kleine bestel-

wagen die op koolzaadolie rijdt en die wat meer ruimte biedt. Dimitri Leue neemt immers drie kompanen mee op tournee: acteur Jonas Van Geel, muzikant Antoon Offeciers en *Low Impact Man* Steven Vromman. (zie *Seizoenen* nr. 4, 2008 voor een interview met Steven Vromman) Koolzaadolie, is dat wel zo milieuvriendelijk? vraag je je misschien af. Wel als je weet dat de vier mannen speciaal voor deze voorstelling zélf hun koolzaadveldje hebben ingezaaid. Het transport van theaterzaal naar theaterzaal kan zo dus op een behoorlijk milieuvriendelijke manier verlopen. Maar er is meer: de energie die nodig is om het podium tijdens de voorstelling te belichten, wekken de acteurs op door vooraf te fietsen. Het eenvoudige maar sfeervolle decor is biologisch afbreekbaar en de kostuums bestaan uit gerecycleerde materialen. Bovendien biedt Steven Vromman aan het personeel van de culturele centra waar ze spelen een ecologische workshop aan en licht hij, desgewenst, hun zalen door.

De thematiek van de voorstelling zelf, sluit helemaal aan bij de ecologische opzet. Twee vrienden en een gids gaan in een donkere grot op zoek naar een magische lamp. Wanneer ze de lamp vinden, hebben ze precies één uur de tijd om een wens te doen. Steven Vromman, die de rol van gids op zich neemt, spreekt een ecologische wens uit, maar de twee andere personages hebben daar zo hun bedenkingen bij. Wat volgt zijn een reeks discussies en gebeurtenissen die de ene keer tot nadenken stemmen en dan weer voor de nodige hilariteit zorgen. Want ook al kaart deze voorstelling enkele zwaarwichtige thema's aan, ze is vooral ook erg amusant, dankzij de uitgesproken personages en de snedige dialogen die vaak een flinke dosis zelfrelativering bevatten. Dat de acteurs spelen met het gegeven "theater" op metaniveau maakt het extra leuk.

Net als in *Don Kyoto* reikt Dimitri Leue geen pasklare oplossingen aan. Elke toeschouwer moet voor zichzelf uitmaken hoe ver we moeten/kunnen gaan om de aarde leefbaar te houden. Stof tot nadenken én een fijne theaterbelevens biedt *Tegen de lamp* hoe dan ook wel.

Deze voorstelling gaat in première in september 2009. Meer info en de speellijst:

→ www.tegendelamp.be